

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Mgr. L.S., zastoupeného JUDr. Martinem Tocikem, advokátem ve sdružení TOCIK ŠINDELÁŘ & PARTNEŘI, advokátní kancelář, se sídlem Moskevská 66, 360 01 Karlovy Vary, proti žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 5. 2012, čj. 1323DS/12-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) byla dne 6. 6. 2012 doručena žalobcová žaloba z téhož dne směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 5. 2012, čj. 1323DS/12-3 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím bylo k odvolání žalobce částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*Magistrát*“), ze dne 12. 4. 2012, čj. 5749/OD-BODY/11/Kř (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly jako nedůvodné zamítnuty námitky uplatněné žalobcem a byl potvrzen provedený záznam, kterým bylo dosaženo 12 bodů v evidenční kartě řidiče.

Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, pravidla provozu na pozemních komunikacích, řidičská oprávnění a řidičské průkazy a působnost a pravomoc orgánů státní správy a Policie České republiky ve věcech provozu na pozemních komunikacích byly upraveny v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

[II] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě, replika

Žalobce v prvé žalobní námitce konstatoval, že změnu výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterou žalovaný učinil a spojil s potvrzením „zbytku odvoláním napadeného rozhodnutí“ a zamítnutím odvolání, považuje za nezákonnou. Žalovaný totiž uvedl svůj výrok odkazem na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podle tohoto ustanovení lze napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit, nikoli však odvolání zamítat a napadené rozhodnutí potvrzovat, nadto v rozsahu, který naprosto nedostatečně specifikoval. Žalovaný odůvodnil svůj postup poukazem na § 80 odst. 1 správního řádu, kteréžto ustanovení se ale netýká zrušení rozhodnutí a jeho vrácení k novému projednání, před kterým žalovaný dal přednost změně, jak v odůvodnění uvedl. Žalovaný dále v odůvodnění poukázal na § 2 odst. 4 a § 6 odst. 2 větu první správního řádu, která uvedený postup neopodstatňují.

Žalobce dále namítal (druhý žalobní bod), že nebylo prokázáno, že právě dne 6. 7. 2011 bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení. Žalovaný v části výroku svého rozhodnutí, kterým zrušil část výroku správního orgánu prvního stupně a nahradil ho jiným zněním, uvedl datum, kdy mělo být dosaženo 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Toto však nelze mít za prokázané, když ohledně toho nebyl proveden žádný důkaz. Nelze tudíž ani mít za prokázané, že mohlo být postupováno podle § 123c zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Žalobce rovněž namítal (třetí žalobní bod), že pro záznamy bodů, proti kterým uplatnil námitky, neexistují relevantní podklady, tj. právoplatná správní rozhodnutí. Záznamy bodů v registru řidičů tudíž neměly být provedeny. Pokutové bloky vydané orgány Policie ČR v blokovém řízení konaném dne 8. 2. 2011 a dne 6. 7. 2011 nebyly způsobilé k provedení záznamu bodů v registru řidičů, poněvadž neměly náležitosti požadované v § 85 zákona o přestupcích. Taková rozhodnutí nelze považovat za právoplatná, tudíž způsobilá k záznamu bodů. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně se s namítanými nedostatky dvou pokutových bloků vypořádal, že jsou pro záznam bodů způsobilé. Avšak správní orgány obou stupňů ke konkrétním žalobcem namítaným nedostatkům nic neuvedly, tudíž se vypořádat ani nemohly. Došlo tak k porušení § 68 odst. 3 správního řádu.

Krajský úřad Karlovarského kraje se k žalobě **vyjádřil** v podání ze dne 26. 9. 2012, když argumentačně vycházel z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhoval žalobu zamítnout. Žalobce v **replice** ze dne 10. 10. 2012 zopakoval svá žalobní tvrzení.

[III] Správní spis

Ze správního spisu se k věci podávají následující skutečnosti. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 12. 4. 2012, čj. 5749/OD-BODY/11/Kř, byly zamítnuty námitky podané žalobcem proti záznamům bodů v kartě řidiče dle § 123f odst. 3) zákona o silničním provozu, a to za porušení vybraných povinností stanovených přílohou k zákonu o silničním provozu. Zároveň byl potvrzen provedený záznam ze dne 6. 7. 2011, kterým bylo dosaženo 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce podal proti

tomuto rozhodnutí odvolání. Žalovaný správní orgán napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že: „Rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, vydané dne 12. dubna 2012, pod č. j. 5749/OD-BODY/11/Kř, se mění takto: - strana první, odstavec druhý (citace) „...námitky podané proti záznamům bodů, které“ atd. „... se zamítají a provedený záznam ze dne: 6. 7. 2011, kterým bylo dosaženo 12 bodů v evidenční kartě řidiče se potvrzuje“, se vypouští, - a nahrazuje se zněním: „Podané námitky, uplatněné Mgr. L.S., nar..., jako nedůvodné, zamítá a provedený záznam, jímž bylo dne 06. 7. 2011 dosaženo 12 bodů, potvrzuje. Ve zbytku odvoláním napadené rozhodnutí zůstává nezměněno a v nedotčené části je potvrzeno a odvolání zamítnuto.“.

[III] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 věta první s. ř. s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

Soud dospěl po provedeném jednání k závěru, že **žaloba není důvodná**, přičemž o žalobních námitkách uvážil následovně.

Stran **prvé žalobní námitky** je zapotřebí nejprve citovat znění § 90 odst. 1 písm. c) část věty před středníkem správního řádu, podle něhož jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Žalobce má tak pravdu v tom, že žalovaný správní orgán, odkázal-li v návěti výrokové části napadeného rozhodnutí na toto ustanovení, postupoval chybně, když nejprve konstatoval změnu prvoinstančního rozhodnutí [v duchu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], aby následně pokračoval tím, že ve zbytku zůstává napadené rozhodnutí nezměněno a v nedotčené části se potvrzuje (tedy rozhodování podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu, podle kterého, změnit-li nebo zruší-li odvolací správní orgán napadené rozhodnutí jen **zčásti**, ve zbytku toto rozhodnutí potvrdí). V souzené věci však žalovaný změnil **celý** výrok prvoinstančního rozhodnutí, a neměl tak postupovat ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu.

I když žalovaný správní orgán v tomto směru pochybil, nebyl zde důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud shledal onen nedostatek nevýznamným, bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí, protože z rozhodnutí bylo dostatečně seznatelné, jakou změnu odvolací správní orgán učinil a žalobce nemohl být v nejistotě ohledně jeho práv a povinností v daném řízení.

Nedůvodná byla i další žalobcova tvrzení vyslovená v rámci prvního žalobního bodu a týkající se aplikace § 80 odst. 1, § 2 odst. 4 a § 6 odst. 2 správního řádu.

Žalovaný zmínil § 80 odst. 1 správního řádu na str. 2 napadeného rozhodnutí, když uvedl: „(...) *Po přezkoumání věci musel odvolací správní orgán zvážit svůj postup a zvolil možnost změny rozhodnutí jakožto druhé možnosti, kterou má dle správního řádu před třetím možným způsobem rozhodnutí podle § 80 odst. 1, tj. **zrušením rozhodnutí a jeho vrácením k novému projednání**. (...)*“. Je naprosto zřejmé, že se v tomto případě jednalo o písařskou chybu, protože žalovaný evidentně uvažoval o postupu dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle kterého jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, **napadené rozhodnutí** nebo jeho část **zruší a věc vrátí k novému projednání** správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Soud proto ani zde neshledal zásah do žalobcových veřejných subjektivních práv.

Jako na oprávněnou pak soud nazíral na aplikaci § 2 odst. 4 a § 6 odst. 2 správního řádu. V těchto ustanoveních jsou koncipovány základní zásady správního řízení, podle kterých správní orgány musí postupovat. Postupoval-li žalovaný podle těchto pravidel (§ 2 odst. 4: *Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*, resp. § 6 odst. 2: *Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje*), pak tomu nelze co vytknout.

K druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že žalobce nemá pravdu v tom, že by stran data, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku znamenajícího ve svém důsledku dosažení 12 bodů v evidenční kartě řidiče, nebylo prováděno dokazování. Tímto důkazem je pokutový blok ze dne 6. 7. 2011 (jeho fotokopie je založena na č.l. 17 správního spisu), kterému se správní orgány obou stupňů věnovaly v odůvodnění svých rozhodnutí. Magistrát hodnotil na str. 5 a 6 prvoinstančního rozhodnutí zejména náležitosti bloku, žalovaný pak ve světle odvolacích námitek hodnotil onen blok také. Nic jiného, než neprovedení důkazů ve vztahu k události (= spáchání dopravního přestupku) nastalé dne 6. 7. 2011 žalobce nenamítal, a proto ani druhá žalobní námitka nebyla uznána důvodnou.

Stran **třetího žalobního bodu** soud předesílá, že v duchu ustálené praxe je třeba rozlišit přestupkové řízení (kde se posuzuje přestupek jako takový) a řízení o námitkách. K povaze posledně uvedeného řízení se Nejvyšší správní soud vyslovil např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 – 44, kde uvedl, že „(...) **správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů** (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) **je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam** (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), **zda záznam v registru**

řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci) (...)“.

Žalobce v žalobě tvrdí, že pokutové bloky vydané Policií ČR dne 8. 2. 2011 a 6. 7. 2011 „nejsou způsobilé k provedení záznamu bodů v registru řidičů, poněvadž nemají náležitosti požadované v § 85 zákona o přestupcích“, přičemž „žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně se s namítanými nedostatky dvou pokutových bloků vypořádal, že jsou pro záznam bodů způsobilé, avšak správní orgány obou stupňů ke konkrétním žalobcem namítaným nedostatkům nic neuvedly a došlo tak k porušení § 68 odst. 3 správního řádu“.

Takovému názoru nelze přitakat.

Žalobce jednak neuvedl, jaké konkrétní náležitosti (ve smyslu § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) předmětné pokutové bloky postrádají. Podle zmíněného ustanovení, konkrétně § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupků, se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Jak je uvedeno výše, Magistrát hodnotil na str. 5 a 6 prvoinstančního rozhodnutí zejména náležitosti bloků a dlužno dodat, že tak učinil velmi podrobně. Pokutové bloky měly náležitosti požadované § 85 zákona o přestupcích, což následně konstatoval i odvolací správní orgán v napadeném rozhodnutí. Soud se s názorem prezentovaným ve správních rozhodnutích ztotožňuje a doplňuje, že v takovém případě nemohlo dojít k porušení § 68 odst. 3 správního řádu (= *V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*), neboť hodnocení náležitostí pokutových bloků bylo vyčerpávající. K žalobcově námitce vyslovené v replice, že správní orgán si měl obstarat originály bloků a neposuzovat jejich náležitosti z kopií předložených policií, soud uvádí, že podstata námitek se netýkala rozporu mezi obsahem originálů a kopií, ale čistě splnění náležitostí pokutového bloku. K takovému posouzení předložená kopie stačila. Ani poslední žalobní námitka proto nebyla důvodná.

Vzhledem k výše uvedenému soud proto žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

[IV] Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti

žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný se však tohoto práva vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 18. března 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Helena Kovářiková